

คำฟ้องต่อโอทซ์มา เยฮูดิท

การเหยียดเชื้อชาติ ลัทธิเหนือกว่าผู้อื่น และการแบ่งแยกสีผิวไม่ใช่ “ความเห็น” ฟาสซิสต์ไม่ใช่ “จุดยืนทางการเมือง” มันคืออาชญากรรม – อาชญากรรมต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อาชญากรรมต่อความเท่าเทียม และอาชญากรรมต่อมนุษยชาติเอง

ในระบบประชาธิปไตยส่วนใหญ่ การเคลื่อนไหวใด ๆ ที่สนับสนุนการเหนือกว่าทางเชื้อชาติหรือศาสนาอย่างเปิดเผยถือเป็นอาชญากรรม พรรคที่เรียกตัวเองว่า “พลังชาว” ในสหรัฐอเมริกา หรือ “พลังคริสเตียน” ในยุโรป จะถูกห้ามและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ในอิสราเอล **โอทซ์มา เยฮูดิท (“พลังยิว”)** – พรรคที่มีอุดมการณ์เทียบเท่ากับการเคลื่อนไหวดังกล่าวในรูปแบบของชาวยิว – อยู่ในรัฐบาล

นำโดย **อิตามาร์ เบน-กวีร์** ผู้ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานยุยงให้เกิดการเหยียดเชื้อชาติ โอทซ์มา เยฮูดิทคือการกลับชาติมาเกิดในยุคสมัยใหม่ของ **คาหานิสม์** อุดมการณ์ฟาสซิสต์ที่ก่อตั้งโดยรับบี ไมร์ คาหาน และถูกห้ามเนื่องจากความเป็นการเหยียดเชื้อชาติและการก่อการร้าย วันนี้ สิ่งที่เคยถูกห้ามว่าเป็นการก่อการร้ายได้กลายเป็นกระแสหลักในรัฐบาล และได้รับการปกป้องจากผู้นำตะวันตกที่ในประเทศของตนเองจะไม่มีวันยอมรับการเคลื่อนไหวเช่นนี้

นี่ไม่ใช่เพียงการเสแสร้ง มันคือการสมรู้ร่วมคิด

จากคิชถึงโอทซ์มา เยฮูดิท: การก่อการร้ายที่ถูกห้าม ถูกเปลี่ยนโฉมใหม่

รับบี **ไมร์ คาหาน** เกิดที่บรุกลิน ก่อตั้ง **คิช** ในปี 1971 หลังจากนำลัทธิป้องกันยิวที่ใช้ความรุนแรงในสหรัฐอเมริกา แพลตฟอร์มของคิชชัดเจน:

- ชาวอาหรับต้องถูกถอนสัญชาติและถูกเนรเทศออกจากอิสราเอลและดินแดนที่ถูกยึดครอง
- อิสราเอลต้องกลายเป็นรัฐศาสนายูดาห์ที่ปกครองโดย **ฮาเลคาห์** (กฎหมายยูดาห์)
- ต้องจัดตั้ง “อิสราเอลใหญ่” โดยผนวกดินแดนตั้งแต่แม่น้ำไนล์ถึงยูเฟรติส

คิชเข้าสู่สภานิติบัญญัติในปี 1984 โดยได้ที่นั่งเดียว แต่การปรากฏตัวของมันทำให้สภานิติบัญญัติทางการเมืองของอิสราเอลสั่นคลอน คาหานเรียกร้องอย่างเปิดเผยให้มีการเนรเทศชาวอาหรับจำนวนมาก โดยใช้ภาษาการข่มขู่ล้างชาติพันธุ์จากแก่นของรัฐบาลเอง เขาประณามประชาธิปไตยว่าเป็นจุดอ่อนและความเท่าเทียมว่าเป็นการทรยศ

ปฏิกิริยาตอบสนองอย่างรวดเร็ว ในปี **1985** อิสราเอลแก้ไข **กฎหมายพื้นฐาน: สภานิติบัญญัติ (มาตรา 7A)** โดยเพิ่มบทบัญญัติที่ห้ามพรรคที่ยุยงให้เกิดการเหยียดเชื้อชาติหรือปฏิเสธอิสราเอลในฐานะรัฐประชาธิปไตย ในปี **1988** ศาลฎีกายืนยันการแก้ไขนี้เพื่อตัดสิทธิ์คิชจากการเลือกตั้ง โดยประกาศว่าโปรแกรมของมันเป็นการเหยียดเชื้อชาติโดยพื้นฐานและไม่สอดคล้องกับประชาธิปไตย

ถึงกระนั้น ผู้ติดตามของคิชยังคงดำเนินการเคลื่อนไหวต่อไป ในปี **1994** สิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดขึ้น: หนึ่งในนั้น **บารุค โกลด์สไตน์** ได้ก่อการสังหารหมู่ที่เฮบรอน ฆ่าชาวปาเลสไตน์ 29 คนระหว่างการสวดมนต์รวมกลุ่ม แทนที่จะประณามความโหดร้ายนี้ คาหานิสม์หลายคนยกย่องโกลด์สไตน์ว่าเป็นวีรบุรุษ รัฐบาลอิสราเอลภายใต้แรงกดดัน

อย่างหนัก จากนั้นจึงห้ามคัซและสาขาของมัน คาหานโซ เป็น **องค์กรก่อการร้าย** สหรัฐอเมริกา แคนาดา และ รัฐบาลอื่น ๆ ปฏิบัติตาม

ทุกมาตรการ คาหานิสต์ได้รับการยอมรับว่าเป็นอุดมการณ์ของ **การเหยียดเชื้อชาติ การก่อการร้าย และ ฟาสซิสต์**

แต่คาหานิสต์ไม่ได้ตาย มันปรับตัว ในปี 2012 ผู้ที่เคยเป็นสมาชิกคัซก่อตั้ง **โอทซ์มา เยฮูดีต** พรรคที่นำเสนอตัวเองว่า “ใหม่” แต่ยังคงดำเนินการตามอุดมการณ์หลักเดียวกัน: ขับไล่ชาวอาหรับที่ “ไม่ภักดี” ผนวกดินแดนปาเลสไตน์โดยปราศจากสิทธิ และฝังรากลึกของการเหนือกว่าของชาวยิว

สิ่งที่ศาลฎีกาอิสราเอลเคยห้ามว่าเป็นการเหยียดเชื้อชาติ และรัฐบาลเคยห้ามว่าเป็นการก่อการร้าย ตอนนี้อยู่ในใจกลางของอำนาจ

อุดมการณ์คาหานิสต์เป็นอาชญากรรม

ธรรมนูญกรุงโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ และ อนุสัญญาว่าด้วยการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ระบุอย่างชัดเจน: โปรแกรมของโอทซ์มา เยฮูดีตไม่ใช่การเมือง มันเป็นอาชญากรรม

1. การแบ่งแยกสีผิว (ธรรมนูญกรุงโรม, มาตรา 7(1)(j))

- นิยามว่าเป็นการครอบงำของกลุ่มเชื้อชาติหนึ่งเหนืออีกกลุ่มหนึ่งผ่านการกดขี่อย่างเป็นระบบ
- นโยบายของโอทซ์มา เยฮูดีต – ระบบกฎหมายคู่ การขยายนิคม การปฏิเสธความเท่าเทียม – คือการแบ่งแยกสีผิว

2. การโยกย้ายโดยบังคับ (อนุสัญญาเจนีวาครั้งที่สี่, มาตรา 49)

- ห้ามการขับไล่หรือโยกย้ายประชากรในดินแดนที่ถูกยึดครอง
- โอทซ์มา เยฮูดีตสนับสนุนอย่างเปิดเผยถึง “การโยกย้าย” ซึ่งหมายถึงการขับไล่ชาวปาเลสไตน์และพลเมืองอาหรับที่ “ไม่ภักดี”

3. การกดขี่ (ธรรมนูญกรุงโรม, มาตรา 7(1)(h))

- การกีดกันสิทธิอย่างรุนแรงต่อกลุ่มหนึ่งโดยเหตุผลทางเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์
- โปรแกรมของพรรคที่มุ่งลิดรอนสิทธิของชาวอาหรับมีคุณสมบัติเป็นการกดขี่

4. การยุยงให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (อนุสัญญาว่าด้วยการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์, มาตรา III(c))

- การยุยงโดยตรงและสาธารณะให้กระทำการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์สามารถถูกลงโทษได้ ไม่ว่าการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์จะเกิดขึ้นหรือไม่
- การตะโกน “ฆ่าชาวอาหรับ” ที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้นำพรรค ตรงกับนิยามนี้อย่างแม่นยำ

ขบวนพาเหรดธง: ฟาสซิสต์ที่มองเห็นได้ชัด

ขบวนพาเหรดธงเยรูซาเลม ประจำปีเผยให้เห็นถึงลักษณะอาชญากรรมของโอทซ์มา เยฮูดีต

ทุกปี ชาตินิยมสุดโต่งเดินขบวนผ่านย่านมุสลิมของเมืองเก่าเยรูซาเลม ตะโกนว่า “**ฆ่าชาวอาหรับ**” และ “**ขอให้หมู่บ้านของเจ้าใหม่**” พวกเขาโจมตีพ่อค้าชาวปาเลสไตน์ ทำลายทรัพย์สิน และข่มขู่ผู้อยู่อาศัย แทนที่จะถูกควบคุม พวกเขาได้รับการคุ้มครองจากตำรวจ

อิทามาร์ เบน-กวีร์ ซึ่งปัจจุบันเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความมั่นคงแห่งชาตินิ ไม่ใช่นายกรัฐมนตรี เขาเป็นผู้เข้าร่วมประจำ การปรากฏตัวของเขาเป็นการรับรอง – และเป็นสัญญาณว่าการยุยงนี้ได้รับการอวยพรจากรัฐ

ใน **ทุกประชาธิปไตย** เหตุการณ์เช่นนี้ – การละเมิดเรียกความตายต่อชนกลุ่มน้อย – จะถูกห้าม ผู้เข้าร่วมจะถูกจับกุม ผู้จัดการจะถูกดำเนินคดีในข้อหาก่ออาชญากรรมแห่งความเกลียดชัง ในอิสราเอล มันถูกยกย่องว่าเป็นความรักชาติ

เมื่อวันที่ **26 มกราคม 2024 ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ** สั่งให้อิสราเอล ในฐานะมาตรการชั่วคราวในคดี **แอฟริกาใต้ vs. อิสราเอล** ให้ **“ป้องกันและลงโทษการยิงโดยตรงและสาธารณะให้กระทำการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์”** ขบวนการเพเรดตรงคือตัวอย่างของการยิงเช่นนี้ การอนุญาตให้เกิดขึ้น และที่เลวร้ายกว่านั้นคือการเข้าร่วมอิสราเอลละเมิดคำสั่งที่มีผลผูกพันของศาลอย่างโจ่งแจ้ง

ผลกระทบนั้นชัดเจน: การปฏิบัติตามต้องมีการห้ามขบวนการเพเรดตรง การทำให้คาหานิสมีเป็นอาชญากรรม และการห้ามโอกซ์มา เยฮูดีต – เช่นเดียวกับที่เยอรมนีถูกเรียกร้องให้ทำให้ลัทธินาซีเป็นอาชญากรรมหลังปี 1945

ความรับผิดชอบทางอาญาของอิตามาร์ เบน-กวีร์

บันทึกของเบน-กวีร์คือรายการของความสุดโต่ง:

- ถูกตัดสินในปี 2007 ในข้อหา **ยิงให้เกิดการเหยียดเชื้อชาติ** และ **สนับสนุนองค์การก่อการร้าย (คช)**
- ช่มชู้รนายกรัฐมนตรีราบินในปี 1995 โดยโม้ในโทรทัศน์ด้วยตราสัญลักษณ์รถที่ถูกขโมยของราบิน: **“เราไปถึงรถของเขาแล้ว – เราจะไปถึงตัวเขาได้ด้วย”** ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา ราบินถูกลอบสังหาร
- บุษานักฆ่ามวลชนแห่งเฮบรอน บารุค โกลด์สไตน์ โดยเก็บภาพของเขาไว้ในบ้านเป็นเวลาหลายปี
- นำการละเมิด “ฆ่าชาวอาหรับ” ในที่ชุมนุม
- ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ เขาควบคุมตำรวจที่ปกป้องฝูงชนรักชาติแทนที่จะปราบปราม พร้อมทั้งติดอาวุธให้ผู้ตั้งถิ่นฐานและกดขี่ชาวปาเลสไตน์

ภายใต้ **ธรรมนูญกรุงโรม** เบน-กวีร์อาจเผชิญการดำเนินคดีจากศาลอาญาระหว่างประเทศในข้อหา:

- **การกดขี่เป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ** (มาตรา 7(1)(h))
- **การแบ่งแยกสีผิว** (มาตรา 7(1)(j))
- **การยิงโดยตรงและสาธารณะให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์** (มาตรา 25(3)(e))

รายงานระบุว่าอาจมีหมายจับที่ถูกปิดผนึกของศาลอาญาระหว่างประเทศต่อเจ้าหน้าที่อิสราเอลอยู่แล้ว เบน-กวีร์จากบทบาทของเขา จะเป็นผู้สมัครหลัก

ความหน้าซื่อใจคดของตะวันตก: ป้องกันฟาสซิสต์ในต่างแดน ประณามในบ้าน

เรื่องอื้อฉาวที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่ใช่แค่การที่โอกซ์มา เยฮูดีตมีอยู่ แต่เป็นการที่มันถูกยอมรับ – และแม้กระทั่งได้รับการปกป้อง – โดยรัฐบาลตะวันตก

- พรรค “พลังขาว” ในยุโรปจะถูกห้ามทันที
- ขบวนการเพเรดที่ละเมิด “ฆ่าชาวยิว” จะถูกประณามว่าเป็นฟาสซิสต์และถูกสลายโดยตำรวจ
- นักการเมืองที่เข้าร่วมจะถูกทำให้เสียชื่อเสียงและถูกห้ามจากตำแหน่งสาธารณะ

แต่ “พลังยิว” ถูกทำให้เป็นเรื่องปกติ ผู้นำตะวันตกที่ประกาศคัดค้านการเหยียดเชื้อชาติและฟาสซิสต์ยังคงติดอาวุธและปกป้องรัฐบาลที่รวมถึงไอทซ์มา เยฮูดีต พวกเขาประณามลัทธิเหนือกว่าผู้อื่นในบ้านของตน ขณะที่โอบกอดมันในต่างแดน

ความหน้าซื่อใจคดนี้เผยให้เห็นถึงความว่างเปล่าของวาทศิลป์ด้านสิทธิมนุษยชนของพวกเขา การยอมรับลัทธิเหนือกว่าของยิวขณะที่ประณามลัทธิเหนือกว่าของคนผิวขาว รัฐบาลตะวันตกทรยศต่อความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชน

สรุป: คำตัดสิน

ข้อเท็จจริงนั้นปฏิเสธไม่ได้:

- **ไอทซ์มา เยฮูดีต** เป็นทายาทโดยตรงของคัทซ์ ซึ่งถูกห้ามในฐานะรักษาติและก่อการร้าย
- อุดมการณ์ของมัน **คาหานิสม์** คือฟาสซิสต์: ลัทธิเหนือกว่าผู้อื่น รักษาติ และรุนแรง
- นโยบายของมันก่อให้เกิดการแบ่งแยกสีผิว การโยกย้ายโดยบังคับ การกดขี่ และการยุยงให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- **ขบวนการพาดรตรงเยรูซาเลม** ที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้นำของมัน เป็นการชุมนุมแห่งความเกลียดชังที่ได้รับการปกป้องจากรัฐ ซึ่งขัดแย้งโดยตรงกับคำสั่งที่มีผลผูกพันของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในเดือนมกราคม 2024
- ผู้นำของมัน **อิทามาร์ เบน-กวีร์** มีความรับผิดชอบทางอาญาเป็นรายบุคคลและอาจเผชิญการดำเนินคดีจากศาลอาญาระหว่างประเทศ
- ผู้นำตะวันตกที่ยอมรับและปกป้องไอทซ์มา เยฮูดีต มีส่วนในความปกติของฟาสซิสต์

แบบอย่างนั้นชัดเจน หลังจากเนิร์นเบิร์ก ลัทธินาซีถูกห้ามในเยอรมนี – ไม่ใช่ในฐานะ “การเมือง” แต่เป็นการสมรู้ร่วมคิดทางอาญา หลักการเดียวกันนี้ใช้ในวันนี้: **คาหานิสม์ต้องถูกทำให้เป็นอาชญากรรม** ไอทซ์มา เยฮูดีตต้องถูกขับไล่ ถูกห้าม และจดจำว่าเป็นคำเตือนตามที่มันเป็น

คำตัดสิน: ไอทซ์มา เยฮูดีตไม่ใช่พรรคการเมือง มันเป็นองค์กรฟาสซิสต์ที่ผิดในข้อหาเผยแพร่อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ

ภาระหน้าที่ทางศีลธรรม: การยอมรับไอทซ์มา เยฮูดีตคือการทรยศต่อมนุษยชาติเอง ฟาสซิสต์ในทุกรูปแบบ – ขาว คริสเตียน หรือยิว – ไม่ใช่ความเห็น มันคืออาชญากรรม และมันต้องถูกต่อต้าน ถูกทำให้เป็นอาชญากรรม และถูกเอาชนะ